DOSAR SPECIAL

AUTOPSIA EXTRATERESTRULUI DE LA ROSWELL

UN DOCUMENT DE SENZAȚIE SAU FALSUL SECOLULUI?

SUPLIMENT SPECIAL AL REVISTEI RUFOR · 1996 · 500 LEI

- DOCUMENTE INEDITE
- OPINIA CERCETĂTORILOR OZN
- OPINIA MEDICILOR

- REACȚII ÎN ROMÂNIA ȘI ÎN STRĂINĂTATE
- ISTORICUL INCIDENTULUI ROSWELL
- TOTUL DESPRE FILMUL ROSWELL

INCIDENTUL ROSWELL

William Brezel îşi îndreptă privirea spre ceasul său de la mână şi îşi dădu seama că sosise timpul să întrerupă munca sa pentru a putea a doua zi s-o continue cu forţe noi. Îl strigă pe fiul său, Bernie, să strângă toate uneltele de lucru. În momentul în care cei doi hotărâseră să plece spre casă, văzură o ciudată lumină pe cer. Au putut distinge destul de clar un obiect în formă de disc, strălucitor, care se deplasa lent în direcţia nord

Nu trecuseră decât câteva secunde, când se auzi o puternică bubuitură, urmată de explozia discului zburător, care se transformă într-un bloc luminos. Mii de bucăţi căzură undeva la o mare distanţă

Odată cu ivirea zorilor, William, însoţit de cei doi copii, Bernie şi Shirley, plecară spre zona unde bănuiau că vor descoperi obiectul care se prăbuşise.

Ajunşi la locul cu pricina, văzură o tulburătoare privelişte. Pe o suprafaţă destul de mare erau împrăştiate resturile aparatului discoidal. Bucăţi metalice de culoare argintie şi extrem de uşoare le-au atras în mod deosebit atenţia. Au mai găsit ceva ce semăna cu un fel de bretea metalică pe care se puteau vedea tot felul de inscripţii ciudate şi multe bucăţi aparţinând unor cristale strălucitoare.

Aflând ştirea, maiorul Jesse Marcel, de la Serviciile Secrete, şi un ofiţer de la Corpul CIC, pe nume Sheridan Cavitt, şi-au propus să se deplaseze în acea zonă şi să cerceteze locul pe o întindere de mai bine de 100 km NV de Roswell, pentru a putea să-şi facă o idee asupra cauzelor prăbuşirii obiectului zburător neidentificat.

Povestea îi tulburase atât de mult pe ofiţerii de la Baza Aeriană, încât unul dintre ei, colonelul William Blanchard, făcu, fără aprobarea superiorilor săi, declaraţii incitante unor reporteri care prinseră din zbor zvonul despre prăbuşirea unui OZN. Blanchard spuse că resturile găsite în zona Roswell aparţineau, fără nici un dubiu, unei nave extraterestre.

Sub comanda generalului de brigadă Roger Ramsey, resturile navei spaţiale au fost strânse în mare grabă şi transportate la bordul unui bombardier B-29 şi depozitate la Baza Aeriană Wright-Patterson, Dayota, Ohio.

Între timp, apăru o altă ştire despre o altă prăbuşire a unui OZN în apropierea localităţii Magdalena, în câmpia San Augustin, la vest de Socorro, New Mexico, cam la 150 mile de ferma lui Brezel.

Dl Anderson se afla în acea regiune pentru a efectua o serie de lucrări arheologice şi avu surpriza să descopere cu grupul său un disc zburător, aparent metalic, înfipt adânc în pământ. Ajungând lângă disc, văzu nu departe de el, trupurile a patru entităţi umane. Se pare că aceştia erau piloţii discului zburător. Doi dintre aceştia decedaseră, unul era foarte grav rănit şi celălalt părea a nu fi păţit nimic.

Anderson observă că aceste fiinţe erau de talie mică, aproximativ 1,20 m înălţime, aveau un cap mare şi ochii oblici. Încercă să vorbească cu cel nevătămat, dar acesta nu-l înţelegea.

La locul incidentului au apărut mai mulţi oameni, printre care ziarişti şi fotografi care făcură mai multe clişee. În scurt timp sosiră cei de la armată. Drumurile fură blocate de avioane care aterizaseră şi întreaga zonă fu înconjurată de soldaţi.

Sergentul Melvin E. Brown de la A.F.B. se afla în ziua incidentului la Baza de la Roswell şi obţinu primele informaţii în legătură cu cele două nave prăbuşite. Dus la faţa locului, fu uimit de întreaga operaţiune ce se desfăşura sub ochii lui. Resturile navei fură cu grijă ambalate, ca şi cadavrele celor doi şi introduse în dube frigorifice. I se comunicase că întreaga operaţiune era strict secretă, că nu avea voie să vorbească nimănui de cele văzute. Toţi martorii scenei au fost supuşi unei intimidări specifice iar filmele din aparatele de fotografiat au fost confiscate.

❑

Resturile obiectului prăbuşit

DOCUMENTUL GAO

În 8 iulie 1947, Biroul de Relaţii Publice Roswell Army Air Field (RAAF, NdT), Noul Mexic raporta prăbuşirea şi recuperarea unui „disc zburător". Recuperarea s-a făcut de către personalul de la l'Air Force din Grupul 509 Bombardieri. A doua zi presa relata afirmaţiile comandantului-şef al Armatei a 8-a Aeriene, după care personalul n-a descoperit un „disc zburător", ci un balon dotat cu un radar meteorologic.

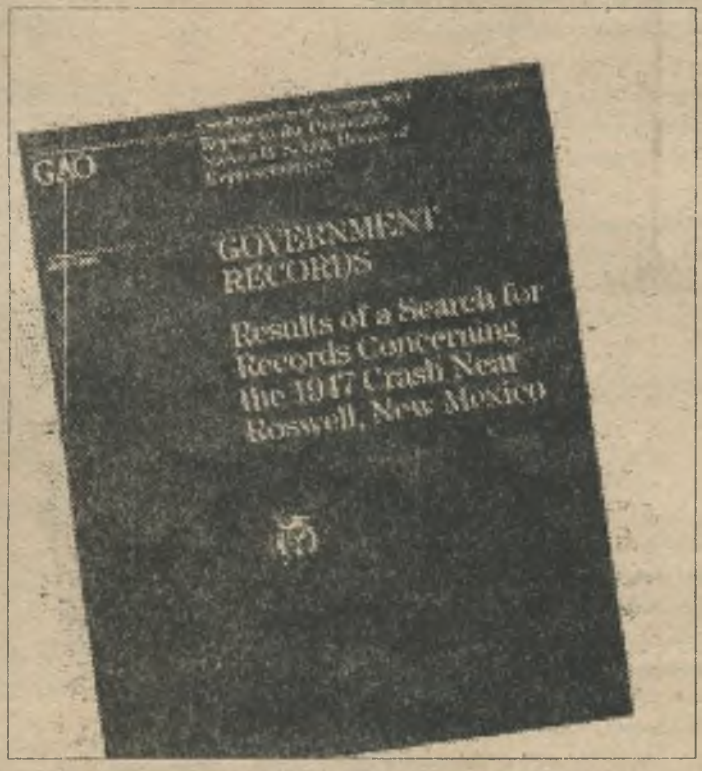

Speculaţia, după 50 de ani, asupra a ceea ce s-ar fi putut prăbuşi la Roswell, are moduri variate de exprimare. Unii cred că obiectul era de origine extraterestră. În raportul din iulie 1994: Raportul Forţelor Aeriene de Cercetare şi Supraveghere a Incidentului Roswell, Forţele Aeriene nu neagă faptul că ceva s-a întâmplat în apropiere de Roswell, argumentând că originea foarte probabilă a bucăţilor era pusă pe socoteala unui balon care făcea parte dintr-un proiect, clasat de guvernul american, angajat pentru determinarea gradului de avansare a programului de armament nuclear sovietic. Dezbaterile asupra a ceea ce a căzut la Roswell continuă.

Îngrijorat că Departamentul Apărării nu a putut să vă comunice ansamblul de date asupra prăbuşirii, neaţi solicitat să determinăm câteva din etapele procedurii de informare asupra accidentelor aeriene similare celui de la Roswell şi să găsim toată arhiva guvernamentală referitoare la prăbuşirea de la Roswell.

Am întreprins o cercetare exhaustivă pentru a găsi documentele legate de acest eveniment notabil, prin examinarea unei mari cantităţi de documente, clasate sau nu, datând din iulie 1947 până în anii '50. Aceste arhive ale numeroaselor organizaţii din Noul Mexic, dar şi din alte părţi, începând cu Departamentul Apărării şi Biroul Federal de Investiţii, până la CIA. Veţi regăsi la sfârşitul prezentării-raport o panoramă a cercetărilor noastre, precum şi metodele utilizate.

REZULTATELE PE SCURT

În 1947 reglementările arată că toate anchetele

O CRONOLOGIE A FILMULUI ROSWELL

22 decembrie 1993 - „Daily Mirror" şi „Variety", precum şi alte jurnale, au publicat informaţii potrivit cărora Steven Spielberg deţine documente secrete cu privire la capturarea şi disecţia unor extratereştri capturaţi la Roswell. Secvenţele originale ar urma să fie incluse în filmul său intitulat „Proiectul X".

„Amblin Entertainment" a dezminţit formal această producţie.

Martie 1994 - Posibilitatea existenţei unui film al autopsiei este difuzată de AFP. Reprezentanţi ai BUFORA (Anglia) afirmă că au auzit pentru prima dată de existenţa acestui film, tot în acea perioadă, cu ocazia premierei unui film SF.

13 ianuarie 1995 - Colin Andrews de la "Circles Phenomenon

Reg Presley

asupra accidentului aerian din Noul Mexic au fost „instruite" de Forţele Aeriene. Toate accidentele înregistrate consemnează accidente ale unor aeronave militare şi au avut loc înainte de 8 iulie 1947, dată la care B.R.P. al RAAF raporta recuperarea unui „disc zburător" în apropiere de Roswell. Navigaţia nu a înregistrat nici un accident în Noul Medxic în cursul acestei luni. Responsabilii de la Armata Aerului ne-au informat că n-au avut nici o dispoziţie regulamentară în acea epocă, dispoziţie care să-i oblige la un raport asupra prăbuşirii unui balon meteorologic.

În cursul cercetărilor noastre asupra accidentului de la Roswell am aflat că unele arhive oficiale cuprinzând activitatea RAAF au fost distruse.

Arhivele administrative, de exemplu (din martie 1945 - decembrie 1946), au fost distruse de aceeaşi mână care a furat mesajele emise de aceeaşi autoritate (octombrie 1946 - decembrie 1947).

Procesul-verbal de distrugere a arhivelor nu indică nici persoana, nici organismul care a decis distrugerea şi, în plus, nu indică data sau autoritatea care le-a distrus.

Cercetarea noastră a început prin descoperirea a două documente datând din 1947: un raport de arhivă datând din iunie 1947, redactat de Grupul 509 de Bombardieri şi de RAAF şi un mesaj telescris de FBI, datat 8 iulie 1947. Raportul evocă recuperarea unui „disc zburător" care a fost identificat „de alai", de autorităţile militare ca fiind un balon înzestrat cu un reflector radar. Mesajul FBI spunea că militarii au evocat ceea ce ei au descris ca un balon meteorologic de înaltă altitudine, dotat cu un reflector radar care a fost găsit aproape de Roswell.

În afara celor sustrase, toate documentele oficiale au fost examinate şi analizate de Forţele Aeriene de Observare a Obiectelor Zburătoare Neidentificate (1) din 1946-1953 (raportul special nr. 14 al proiectului Cartea Albastră) nu menţionează recuperarea unui obiect aerian lângă Roswell în iulie 1947. De aceeaşi manieră nici o altă agenţie executivă nu ne-a putut furniza documentele oficiale asupra prăbuşirii de la Roswell.

INVESTIGAREA ACCIDENTELOR AERIENE

Potrivit presei din iulie 1947, personalul de la Forţele Aeriene a fost implicat în recuperarea unui obiect aerian aproape de Roswell. Dacă un raport al accidentului aerian a fost pregătit, trebuie să fi fost potrivit procedurii militare utilizate în armată. După un responsabil militar al gestionării arhivelor, procedura din 1947 stipula că rapoartele accidentelor aeriene sunt conservate de manieră definitivă. Un alt responsabil declara că nu au nici o obligaţie similară pentru rapoartele asupra prăbuşirii baloanelor meteorologice.

După un responsabil din Armata Aeriană, care a lucrat în gestiunea arhivelor şi după anii '50, rapoartele accidentelor aeriene, redactate în iulie 1947, sub autoritatea armatei, au fost transferate către Armata Aeriană în septembrie 1947, când aceasta a fost constituită în serviciul independent.

Agenţia de Securitate a Armatei Aeriene are responsabilitatea de a conserva rapoartele de acest gen. Noi am examinat arhiva microfilmată pentru a şti dacă au rapoarte de accidente de genul celui din iulie 1947 din Noul Mexic. Am găsit patru accidente în cursul acestei perioade (2). Toate aceste accidente implică aeronave militare de luptă şi au avut loc înainte de 8 iulie 1947, dată la care Biroul de Relaţii

Research International Newsletter" afirmă că a fost sunat de Reg Presley, care îi vorbeşte despre existenţa filmului, precum şi de faptul că Ray Santilli a făcut o copie video. Lui Andrews, Presley îi mai spune că filmul i-a fost propus şi lui Spielberg, dar acesta a refuzat. Reg Presley apare în emisiunea matinală BBC "Good Morning with Anne and Nick" şi, spre finalul emisiunii, anunţă că a văzut originalul filmului autopsiei de la Roswell. BBC nu face nici un demers pentru a achiziţiona filmul.

3 februarie 1995 - Andrews şi Presley au reuşit să organizeze la Londra o întâlnire cu Santilli. Acesta le-a proiectat 15 minute din film, conţinând disecţia unui singur extraterestru. Santilli a refuzat prezentarea în public a unor fragmente din film. Începe embargoul impus de Santilli timp de câteva luni.

5 martie 1995 - Magazinul "People" vorbeşte despre film într-un articol intitulat „Extratereştrii capturaţi pe... peliculă". Este citat Philip Mantle, care vorbeşte despre 3-5 creaturi descoperite la o săptămână după prăbuşire. Conform lui Mantle, aceste creaturi au corpul descompus de căldură şi mutilat de animalele de pradă.

18 martie 1995 - "Daily Star" din Sheffield publică o informaţie despre film.

26 martie 1995 - Adevărata reclamă internaţională gratuită este lansată de Agenţia France Presse (AFP), care difuzează pe canalele mass-media ştirea cu existenţa filmului autopsiei de la Roswell.

29 martie 1995 - Mantle publică un fel de „manifest" în "The Independent". El vorbeşte despre faptul

Publice al RAAF informa prăbuşirea şi recuperarea unui „disc zburător" lângă Roswell. După raportul Forţelor Aeriene asupra accidentelor mai importante, aceste patru sinistre au avut loc în apropierea oraşelor Hobbs, Albuquerque, Carrizozo şi Alamogordo, Noul Mexic. Unul singur a fost mortal. Pilotul a fost ucis în timp ce avionul cădea în încercarea de decolare.

CERCETAREA ARHIVELOR

În cercetările noastre am dat importanţă găsirii documentelor unităţilor militare ce ţineau de RAAF, în iulie 1947, şi cuprinzând Grupul 509 de Bombardieri, Prima Unitate de Transport Aerian, a 427-a unitate de Baze Aeriene a Armatei Aeriene şi a 1395-a Companie de Poliţie Militară (Aviaţie).

Procesul-verbal al distrugerii arhivelor obţinute de la Centrul Naţional al Arhivelor Personalului de la St. Louis, Missouri, indică faptul că în 1953 s-a încărcat arhiva la Baza Aeriană de la Walker (fostul RAAF), transmisă depozitelor Arhivelor Armatei din Kansas City, istoria unităţilor staţionate la Baza Aeriană din Walker. Istoria era aceea a Grupului 509 de Bombardieri şi a RAAF din februarie 1947 - octombrie 1947; a Primei Unităţi de Transport Aerian din iunie 1947 - iulie 1947 şi a 427-a Unitate de Baze Aeriene a Armatei, din ianuarie 1946 - februarie 1947. Noi nu am putut găsi documentele ce ar atesta că Arhivele Companiei de Poliţie Militară 1395 (Aviaţie) au fost trimise la Centrul Naţional de Arhive a Personalului sau predecesorilor acestuia.

Istoria din iulie 1947 a Grupului de Bombardieri 509 şi a RAAF a arătat că Biroul de Informaţii a fost „ocupat să răspundă întrebărilor asupra discului zburător" care a fost declarat în proprietatea sa. Obiectul s-a relevat a nu fi decât un balon cu reflector radar. Semnătura comandantului atestă că raportul era reflectarea precisă şi complexă a activităţii RAAF-ului în iulie 1942.

În plus, am cercetat şi alte arhive despre prăbuşirea de la Roswell. Din această optică, arhivarul-şef al Centrului Naţional de Arhive a Personalului ne-a furnizat documentaţia care arată că au fost distruse:

1. Arhivele RAAF din domeniul financiar, al gestiunii, al resurselor şi de patrimoniu ca şi pentru afacerile administrative din martie 1945 - decembrie 1946.

2. Au fost în mod egal distruse toate mesajele emise de RAAF din octombrie 1946 - decembrie 1949.

După acest responsabil, formularele de suprimare a documentelor nu indică precis sub ce autoritate aceste documente au fost distruse. Arhivarul-şef declara că după propria experienţă multe arhive relative organizaţiilor serviciilor Armatei Aeriene din acea epocă au fost distruse fără aprobarea autorităţilor de tutelă.

Am găsit alte procese-verbale de distrugere a altor arhive conţinând notaţii ale mesajelor emise de RAAF în anii '50, ce veni să confirme opinia arhivarului.

În cursul investigaţiei noastre la Arhivele de la sediul FBI am găsit mesajul datat 8 iulie 1947 emis de Biroul din Dallas, Texas, cu destinaţia sediul din Cincinnati Ohio. Un purtător de parolă a FBI confirmă autenticitatea documentului.

Conform mesajului, un responsabil de la QG din Armata a 8-a Aeriană a informat prin telefon Biroul FBI din Dallas de recuperarea de lângă Roswell a unui disc de formă hexagonală, suspendat de un cablu, de un balon de mari dimensiuni. Mesajul urmărea să

că „cei care nu cred vor vedea" şi că filmul este pentru ufologi „aidoma giulgiului de la Torino". Mantle mai precizează că filmul va fi prezentat la Congresul de la Shelfield.

8 aprilie 1995 - Revista „Phenomena" reuşeşte un prim interviu cu Ray Santilli şi imediat începe, cu ajutorul englezilor, descifrarea acelui puzzle care este Grupul Merlin.

18 aprilie 1995 - Se contramandează prezentarea în public a filmului. Se fixează noua dată: 5 mai, într-una din sălile unui muzeu

Spaced out
SPIELBERG TO EXPOSE UFO COVER-UPS

spună că discul şi balonul urmau să fie expediate la Wright Field pentru examen. După acest responsabil, obiectul recuperat era un balon de înaltă altitudine, dotat cu un reflector radar. Mesajul se termina cu faptul că nici o anchetă nu a fost întreprinsă de FBI.

Am examinat apoi activităţile Biroului FBI din Dallas şi din Cincinnati pentru perioada iulie 19467. Un rezumat al Biroului din Dallas, din 12 iulie 1947, revine asupra mesajului din 8 iulie. În rezumatul Biroului FBI din Cincinnati nu era nici o menţiune a unei prăbuşiri sau recuperarea unui obiect aerian aproape de Roswell.

Datorită faptului că mesajul FBI evoca transferul bucăţilor de la Roswell la Wright Field pentru examinare, suntem tentaţi să determinăm dacă există proceduri militare pentru mutarea bucăţilor. Am fost puşi în imposibilitatea găsirii unei proceduri.

În fine, am examinat Arhivele Comandamentului Material Aerian din 1947-1950, pentru a descoperi dacă personalul Comandamentului Material a fost implicat. Nu am găsit nici un document menţionând prăbuşirea de la Roswell, nici implicarea personalului.

ÎNTREBĂRILE AGENŢIILOR FEDERALE REFERITOARE LA EVENTUALELE ARHIVE

Am expediat cererile noastre la diverse agenţii, solicitând transmiterea întregii arhive oficiale pe care o deţin în legătură cu prăbuşirea de la Roswell. Am contactat Departamentul Apărării, Consiliul Naţional al Securităţii, Biroul de Politică Ştiinţifică şi Tehnologică de la Casa Albă, CIA, FBI şi Departamentul de Energie.

Consiliul Naţional de Securitate, Biroul de Politică Ştiinţifică şi Tehnologică de la Casa Albă şi Departamentul de Energie au răspuns că nu au nici un document oficial despre prăbuşirea de la Roswell.

FBI

FBI ne-a răspuns că toate informaţiile din posesia sa au fost tratate în funcţie de cererile anterioare formulate în numele accesului liber la documente administrative. Am examinat aceste documente şi am găsit mesajul din 8 iulie 1947, evocând recuperarea în proximitatea Roswell-ului a unui balon de înaltă altitudine, dotat cu un reflector radar.

DEPARTAMENTUL APĂRĂRII

Departamentul ne-a informat că raportul FAA din iulie 1994 reprezenta „ansamblul de cercetări şi informaţii de care dispunea departamentul, referitor la subiect".

Concluziile raportului erau că nu se contestă cu nimic prăbuşirea unui obiect, dar după ansamblul operaţiilor, originea cea mai probabilă a bucăţilor este un balon din proiectul Mogul. În momentul prăbuşirii, proiectul Mogul constituia un efort top secret al guvernului american, destinat să evalueze gradul de avansare al cercetărilor sovietice în materie de arme nucleare, cu ajutorul baloanelor dotate cu reflectoare radar şi senzori acustici.

CIA

Directorul executiv de la CIA a răspuns la cererea noastră în scris în martie 1995, indicând că cercetările

din Londra. Zvonurile, puternic alimentate, vorbesc de apariţia pe peliculă a preşedintelui Truman, examinând cadavrele extratereştrilor.

21 iunie 1995 - Gary Shoefield, colaborator al lui Santilli, vizitează birourile KODAK de la Hollywood. Laurence Cate declară evaziv: „Nu sunt în măsură să dau un răspuns avizat. Desigur, poate fi vorba de un film de epocă; dar aceasta nu poate însemna că extratereştrii sunt autentici".

24 iunie 1995 - Pe reţeaua informatică a MUFON, FIDONET, Santilli afirmă că filmul a fost autentificat de două birouri diferite ale firmei KODAK. Afirmaţia face furori.

14 iulie 1995 - Văzând implicarea numelui său în această poveste, firma KODAK ia o poziţie oficială. Concluziile firmei sunt categorice.

„1. În timpul fabricaţiei, punem un cod pe marginea peliculei. Acest cod se repetă la fiecare 20 de ani.

2. Simbolurile de pe eşantioanele filmului Roswell sugerează că pelicula a fost fabricată ori în 1927, ori în 1947, ori în 1967.

3. Nu ne putem pronunţa categoric în legătură cu data fabricaţiei.

4. Trebuie menţionat faptul că deşi vârsta peliculei ar fi confirmată, noi nu putem spune că filmul a fost turnat şi developat în acea perioadă."

23 iulie 1995 - Într-un articol publicat în "Observer", dr. Paul O'Higgins, anatomist la University College din Londra, afirmă: „Mi-ar lua o săptămână să fac o asemenea autopsie. Toate scenele prezentând organele interne sunt neclare şi nu există nici o rană care ar fi putut

anterioare ale agenției, în arhivele sale, asupra OZN, nu le-au permis să găsească ceva legat de Roswell.

Nu e însă sigur că CIA a explicitat vreodată cercetarea documentelor despre Roswell. În absența certitudinilor, acest înalt responsabil a cerut personalului să facă o cercetare completă a arhivelor, pentru a vedea dacă există ceva.

Pe 30 mai 1995, directorul ne-a informat că o cercetare cu cheia „Roswell - Noul Mexic" în ansamblul Bazei de Date de la CIA nu permite regăsirea vreunui document legat de afacere.

COMENTARIILE AGENȚIILOR

O primă variantă a prezentului raport a fost transmis spre comentarii eventuale Departamentului Apărării. Departamentul nu a făcut și nici nu a sugerat modificări.

Arhivistul-șef al Centrului Național de Arhivă a Personalului a făcut mai multe remarci, clarificând puncte precise de gestionare a arhivelor. Remarcile sale au fost incluse în prezentul raport.

CIA, Departamentul de Energie, FBI, Consiliul de Securitate Națională, Biroul pentru Politică, Știință și Tehnică de la Casa Albă au luat toate extrasele preliminare ale raportului care îi privea. Nici o persoană nu a făcut comentarii și nici o propoziție nu a fost modificată.

COMPETENȚĂ ȘI METODOLOGIE

De la începutul procedurii angajate pentru ancheta asupra accidentului aerian din 1947, noi am interogat responsabilii arhivelor personalului militar, am examinat arhivele procedurilor utilizate în acea epocă și am studiat raportul accidentelor aeriene de la Marină și Forțele Aeriene.

Am fost tentați să cercetăm toate documentele guvernamentale care ar putea avea legătură cu afacerea Roswell. Cercetarea noastră s-a complicat datorită faptului că unele arhive lipseau fără nici o explicație. În plus, procedurile de gestionare a arhivelor nu erau prea clare sau erau în curs de modificare în timpul cercetărilor noastre. Am interogat în mod egal: NSC, Biroul Casei Albe, Departamentul de Energie, FBI, CIA, fără a putea verifica exactitatea răspunsurilor lor.

Pentru a putea examina fizic arhivele guvernamentale, am contactat agențiile federale:

Agenția de Cercetări Istorice a Forțelor Aeriene, Maxwell AFB, Alabama, Centrul Sistemelor Aeronautice a Forțelor Aeriene, Wright-Patterson AFB, Ohio, Centrul Militar pentru Istorie Militară Washington și 509 Bomb Wing, Biroul de Istorie, Whiteman AFB Missouri.

Cercetările noastre s-au efectuat din martie 1994 până în iunie 1995 potrivit regulilor generale admise în materie de audiere guvernamentală.

Richard Davis, director

1. Potrivit procedurilor US Forțele Aeriene, un OZN este un obiect aerian care prin performanțele sale aerodinamice sau o configurație neobișnuită nu se aseamănă cu nici o aeronavă cunoscută, care nu corespunde niciunei definiții pe care Forțele Aeriene o dau aeronavelor identificate.
2. Aceste arhive nu includ nici o informație despre incidente ce pun în cauză aeronave civile sau aparate ale altor agenții guvernamentale. Ele nu includ incidente referitoare la aeronave nepilotate cum ar fi RPU, rachetele de croazieră cu viteză lentă și mai puțin de baloane. ❑

provoca moartea entității."

19-20 august 1995 - La Congresul de la Sheffield este prezentat în plen filmul. Începe nebunia părerilor pro și contra.

August - octombrie 1995 - Doar în câteva zile filmul este vândut în 400.000 de exemplare, pe casete de diferite tipuri. Posturile de televiziune cumpără pe bani grei drepturile de difuzare. Se încing dezbateri aprinse și se vehiculează ipoteze dintre cele mai fanteziste. Oricum, afacerea se dovedește extrem de rentabilă. ❑

DECLARAȚIA CAMERAMANULUI

* Operațiunea Anvil (Potcoava) - de acum înainte cunoscută sub numele de incidentul Roswell

M-am reunit forțelor în martie 1942, pentru a nu le părăsi decât în 1952. Cei 10 ani petrecuți în serviciul țării mele au fost cei mai frumoși ani din viața mea.

Tatăl meu lucra în industria cinematografică, ceea ce vrea să spună că cunoșteam bine camera și aparatul de fotografiat. Eu cred că acesta este și motivul pentru care am trecut un examen medical la care în mod normal eram exclus (după ce avusesem poliomielită în copilărie).

După încorporare și antrenament am putut să-mi utilizez cunoștințele în ale camerei și să devin unul din puținii cameramani oficiali ai forțelor. Am fost delegat câte puțin peste tot - era război. Am început să trăiesc în condiții dificile pentru a putea filma.

Nu mai vorbesc despre trecutul meu dar precizez că în toamna lui 1944 am fost repartizat la Informații, sub tutela de asistent secund în Statul Aerian (șef de personal, NdT). De-a lungul conscripției mele am filmat multe lucruri și am înțeles testele de la Nisipurile Albe (Proiectul Manhattan / Trinity). Am fost trimis la Nisipurile Albe. Am avut însă puțin timp, pentru că trebuia să revin la St. Louis, Missouri, unde am filmat noul Ramjet („Micuțul Henry"). Am fost acolo din prima zi până când McDonald mi-a cerut să mă înapoiez după generalul McMullen pentru o misiune specială.

Eu niciodată nu am lucrat pentru McMullen dar după ce am vorbit cu el de câteva ori am considerat că e mai bine să nu-l am dușman. McMullen a fost direct, fără ocolișuri. Am fost trimis într-un „decor de prăbușire" chiar la SE de Socorro. Era urgent și ordinul era să filmez tot ce este vizibil și să nu plec până ce rămâne ceva din priveliștea prăbușirii. Am avut acces la ansamblul accidentului.

Câteva minute după ce l-am văzut pe McMullen am primit același ordin de la Tooly, care a spus că este vorba de prăbușirea unui avion spion sovietic. Doi generali în aceeași zi... problema era cu adevărat importantă.

M-am îmbarcat pe un avion d'Andrews cu alte 60 de persoane, ofițeri și personal esențialmente medical. Am ajuns la Wright - Patterson unde alți oameni au urcat la bord cu un plus de echipament. De aici am plecat la Roswell cu un C54. Restul drumului l-am făcut pe șosea.

CE SPUN SPECIALIȘTII?

CFX (Efectele creaturii) reunește la Pinemood celebrități din industria cinematografică a trucajelor.

Cei de la „UFO Magazin" au cerut părerea unor astfel de specialiști în trucaje. Cliff Wallace, unul din „capii gânditori" de la CFX, după ce a vizionat secvențele disponibile, răspunde că nici un moment ei (el și colegii săi) nu au avut impresia că vizionează o autopsie pe un corp uman. Era, după părerea lor, un mulaj inspirat foarte tare de corpul uman: „urmele creau părerea că ar fi posibil, dar am fost surprinși totodată de aceste urme care lasă să se înțeleagă munca unui profesionist".

Oricum, secvențele și scenele dificile de trucat au

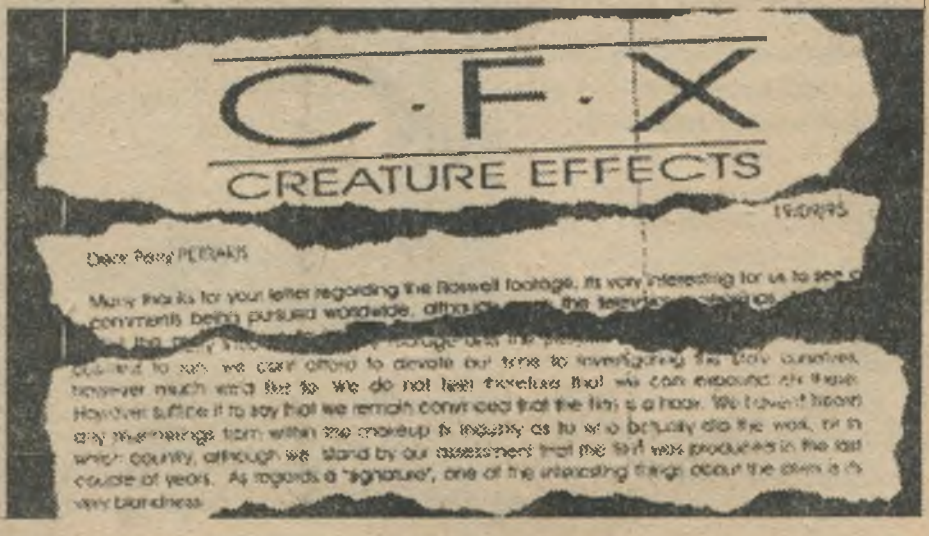
C·F·X
CREATURE EFFECTS

Priveliştea ce ni s-a înfăţişat arăta clar că nu era vorba de un avion spion. Era un mare disc, „farfurie zburătoare", iar căldura încă emana din solul înconjurător.

Comandantul zonei s-a întors la echipa medicală a S.A.C., care încă aştepta să ajungă din Kenney. Nimic nu s-a întreprins până ce toată lumea şi-a primit ordinele.

S-a decis să se aştepte să scadă căldura înainte de a se aventura la obiectul periculos pentru stingerea incendiului. Toate acestea nu au fost uşoare în criză şi au fost auzite de lângă vehicul.

Numai Dumnezeu singur ştia ce putea fi, dar un lucru era sigur, erau monştri de circ. Niciunul nu ţinea să ajute cu propriile braţe. Era uşor de înţeles că vaietele şi ţipetele veneau din această cutie.

Am început să filmez priveliştea, apoi vehiculul. În jurul orei 6 s-au hotărât să se apropie. Monştrii plângeau şi totuşi mai mult ei se apropiau. Şi-au protejat „cutiile" dar am reuşit să luăm un fragment al uneia şi capacul unui „coup de crosse sec".

Trei au fost capturaţi, apoi legaţi cu ajutorul corzilor şi cu scotch. Altul era deja mort. La început echipa medicală ezita să se apropie de aceste creaturi dar, cum sigur erau răniţi, nu au avut de ales. După capturarea creaturilor, prioritatea a avut strângerea tuturor bucăţilor. Bucăţile proveneau din suporţi exteriori ce păreau să susţină un mic disc situat sub obiectul ce arsese în timp ce farfuria se întorcea.

Resturile au fost duse la corturi pentru inventariere, apoi încărcate în camioane. După 3 zile o echipă completă sosea de la Washington şi decizia luată a fost aceea de a deplasa motorul. În interior atmosfera era foarte fierbinte. Era imposibil să rămâi mai mult de câţeva secunde fără să te simţi foarte rău. S-a luat decizia să se analizeze o bucată de la bază, aşa că a fost încărcată pe un platou şi dusă la Wright - Patterson, unde am regăsit-o.

Am rămas la Wright - Patterson încă 3 săptămâni după munca la bucăţi. Mi s-a cerut să mă întorc la Fort Worth, Dallas, pentru a filma o autopsie. În mod normal, nu ar fi pus nici o problemă, dar ştiam că se puteau releva pericole din punct de vedere medical, aşa că mi s-a cerut să port acelaşi combinezon ca medicii. Era imposibil să manevrez corect camera şi să fixez şi măresc imaginea.

Primele două autopsii erau montate în iulie 1947. Odată terminată filmarea, aveam mai mult de 100 de bobine ce necesitau un tratament particular (pe care l-am făcut mai târziu). Primul tot a fost trimis la Washington şi pe celelalte le-am developat câteva zile mai târziu. După developare am contactat Washington-ul pentru a recupera ce a mai rămas. De manieră incredibilă, nici o persoană nu a venit să mai cerceteze şi nici o altă delegaţie nu a mai fost organizată. După numeroase apeluri, am sfârşit prin a abandona.

În mai 1949 mi s-a cerut să filmez a treia autopsie. ❑

fost evitate. Experţii notează, în acest sens, că imaginile ce prezintă organe nu corespund cu nimic secvenţelor generale care prezintă un corp cu muşchi şi că probabil au necesitat două modele: unul „închis" şi altul „deschis".

Au mai notat că sub „hieroglife" apar cuvintele „VIDEO OTV" şi că niciunul din filme nu ne autorizează să gândim că ar fi fost turnat pe un film de 16 mm!

Tot ei notează că în film se fac mişcări cu camera, ce denotă lejeritate în mişcare, lucru irealizabil cu mijloacele din acea epocă.

Aceste supoziţii sunt întărite şi de afirmaţiile altor experţi ca Rod Dickinson şi John Lundberg, citaţi în

articolul din Sunday Times, care calificaseră secvența autopsiei o producție „bună de piață". Înainte de a transfera-o pe un ordinator, au constatat că în nici un moment nu se putea vedea bisturiul chirurgului penetrând pielea creaturii. „Este adevărat că se apropia, am văzut chiar aceeași culoare cu a sângelui, dar filmul este tăiat imediat, pentru a prezenta apoi creatura deschisă". Pentru experți este clar că s-a folosit vechiul truc cu capsula de sânge, asociată cu faptul că bisturiul este invizibil pentru cameră. Același truc ar putea fi utilizat chiar dacă bisturiul ar tranșa un manechin de latex.

În urma unor astfel de declarații s-a contactat CFX-ul, pentru obținerea unor precizări. Într-o scrisoare datând din 19 septembrie, Cliff Wallace a răspuns că după el, filmul nu este altceva decât un „canular", adăugând că Union Pictures a reacționat foarte prost înainte de prima remarcă CFX, fără însă a da explicații acestor reacții epidemice, precizând că nu a auzit nici un zvon din partea celor ce fac trucaje, zvon ce ar atribui trucajele televiziunii, dar că secvențele erau efectuate de dată recentă".

Ce este însă sigur este că mica comunitate a realizatorilor de efecte speciale este alertată.

Cu toate avantajele inconvenientelor sale, filmul lui Santilli suferă de prea larga difuzare. Dacă într-adevăr este un fals, cineva, undeva, va spune într-o zi adevărul. Încă nu s-a ajuns acolo. □

„AUTOPSIA" CORPULUI MEDICAL

Dacă există vreo corporație foarte interesată de problema autopsiei, atunci cu siguranță aceasta este aceea a corpului medical.

Paradoxal, dacă mulți dintre ei au contactat spontan SOS OVNI, curios, puțini și-au exprimat îndoielile și au vrut să le mărturisească cu fața descoperită, lucru ce ilustrează cel mai clar tabu-ul ce înconjoară problema.

„UFO Magazin" a contactat mai mulți specialiști anatomo-patologiști confirmați. Revista, păstrând dorința acestora de anonimat, prezintă o cantitate nonneglijabilă de incongruențe:

*** „O autopsie de acest fel nu poate fi făcută în mai puțin de două ore, cum se sugerează de pendula vizibilă pe casetă."**

*** „Nici o rană (din cele vizibile) nu poate răspunde de moartea creaturii."**

*** „Masa de operații nu este dotată cu canale de recuperare a fluidelor corporale."**

*** „Cutia toracică rămâne deschisă fără a se utiliza instrumente ce se folosesc în acest caz."**

*** Corneele oculare rămân strălucitoare și bombate tot timpul autopsiei, ceea ce nu se întâmplă în aceste cazuri."**

Una din ipotezele plauzibile vehiculate este că în fapt e vorba de un corp uman modificat de circumstanțe excepționale, cum ar fi acelea ale unei maladii (în fotografii se prezintă două cazuri de maladii). Poate fi vorba atunci de autopsia unei persoane cu malformații? Corpul medical însă nu cunoaște nici o maladie care să răspundă de ansamblul de malformații constatate.

Micuțul Ramon, de 4 ani, din Filipine, suferă de rară boală canceroasă la nas. El a fost descoperit de organizația umanitară SOS Foametea din Filipine. Oricine l-ar putea lua drept extraterestru.

Interesantă este opinia lui F. D., care este și desenator medical și care după ce a examinat fotografiile (făcute după filmul autopsiei) a declarat:

„Prima fotografie reprezintă un humanoid culcat pe spate într-o atitudine relativ tonică, lucru rar întâlnit la un cadavru ce are tendința să ia forma suportului (pierderea curburii de la coloana vertebrală).

Mușchii sunt foarte dezvoltați: sternocleidomastoidianul și trapezii sunt enormi, brațele posedă un mare biceps și se observă un branchial anterior.

În general, la disecții, chiar la persoane

tinere, nu se discern atât de bine. Centura scapulară este similară cu a noastră şi prezenţa unui acromion pe claviculă, ce indică un omoplat.

În ceea ce priveşte capul, cutia craniană este enormă iar faţa este mică, în special la nivelul maxilarului inferior. Nasul este ridicol dezvoltat şi pune grave probleme respiraţiei. Urechile sunt mici, cu un lob neliber şi poate avea tragus (o mică proeminenţă ce poate proteja cotul anterior la intrarea în canalul auditiv). Ochii sunt prea masivi şi „normali" pentru un mort. Cavitatea orbitelor este netedă. Gura este mică, buzele puţin cărnoase şi apare clar un filtru între nas şi gură, ce indică similitudinea cu omul în dezvoltarea sa embrionară.

Un bolnav atins de sindromul Hutcinson - Gilford, sau progeria, o boală care nu este o raritate, a cărei simptomuri se aseamănă izbitor cu înfăţişarea presupusului extraterestru disecat

A doua fotografie prezintă un picior asemănător cu al nostru, structura sa internă pare similară cu aceea a noastră. Singur al şaselea deget atrofiat desolidarizat de celelalte strică armonia. Acest al şaselea deget este prost plasat şi provoacă obstacole la mers.

Aceasta este partea medicală a dosarului „UFO Magazin", ce nu pledează tocmai în favoarea autenticităţii extraterestrului. ❑

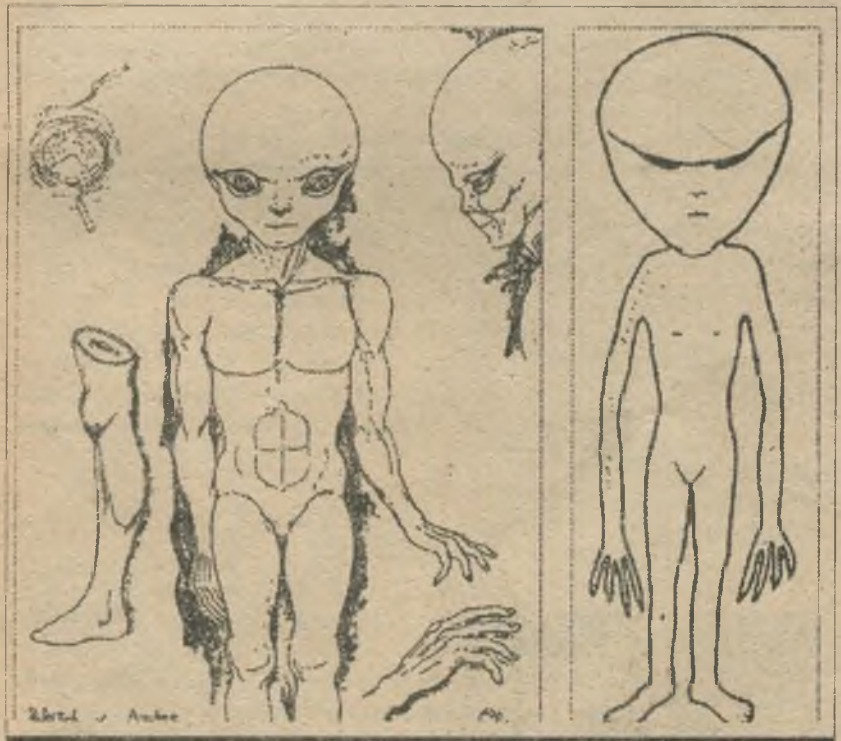

În mod paradoxal, primele relatări despre extratereştrii capturaţi vorbeau despre entităţi cu patru degete la mâini şi la picioare. De asemenea, era vorba de fiinţe unisexuale, spre diferenţă de filmul Roswell, în care se presupune că este vorba despre o femeie. Două desene de epocă înfăţişând entităţile disecate.

"SE POT FACE SPECULAŢII CU GRĂMADA"

Lucian Băbeanu, redactor şi realizator la TVR:

Pe baza materialului prezentat se pot face speculaţii cu grămada. Faptul că un material din 1947 este difuzat în 1995 dă naştere la multe întrebări. Nu cumva acest material, cu tehnica actuală, care este destul de avansată în SUA, s-a putut realiza nefăcând atmosfera din 1947. Tehnica actuală ar fi o explicaţie logică la ceea ce am văzut până acum. Există atâtea filme cu efecte speciale, cu fiinţe ciudate, cu ET. Putem afirma că, cu ajutorul tehnicii actuale se poate realiza un astfel de film care să reflecte atmosfera anilor '47 şi o disecţie a unui extraterestru. Nu putem nega nici autenticitatea. Din punct de vedere chimic se pot produce în laborator de la procese biologice până la filme care pot fi fabricate de parcă ar fi patinate de timp.

❑

Fermierul din New Mexico, William W. MacBrasel, cel care a descoperit pe o rază de 300 m, lângă ferma sa bucăţile din obiectul zburător prăbuşit

FILMUL ROSWELL LA TELEVIZIUNI

FRANŢA

TF 1 a organizat pe 24 august o veritabilă conferinţă de presă dedicată filmului Roswell. Această emisiune a fost transmisă în direct.

Realizatorul de televiziune, Jacques Pradel, a motivat difuzarea casetei video cu filmul Roswell drept „o metodă jurnalistică normală".

Dr. Brown a avut o poziţie rezervată faţă de metodologia autopsiei, declarând că a fost făcută de chirurgi. Concluzia sa a fost că disecţia a fost făcută pe „un corp real", dar a fost extrem de prudent să afirme dacă acel „corp" a fost al unui extraterestru.

Jean-Pierre Petit a sugerat că folia de pe ochii „fiinţelor" ar putea fi generată de o hipersensibilitate la lumină.

Josine Pujol a afirmat că malformaţiile entităţii sunt cunoscute de medicina terestră.

Caseta dezbaterii a fost vândută în 12 000 de exemplare, cu preţul de 134 franci francezi per exemplar. Deci, un beneficiu de 1.608.000 franci.

În concluzie, scepticismul a răzbătut şi de la dezbaterea de la TF 1.

ROMÂNIA

TVR 1 a prezentat în decurs de o săptămână două emisiuni în direct, la ore de audienţă maximă, dedicate cazului Roswell (una condusă de Mihai Bădescu iar cealaltă de Alexandru Mironov). La emisiuni au participat cunoscuţi cercetători ai domeniilor ştiinţelor de frontieră (Andrei Bacalu, Ion Hobana, Florin Gheorghiţă, Dorel Dorian, Călin N. Turcu), precum şi psihologi, medici, patologi. Atât ufologii, cât şi specialiştii din domeniu s-au arătat reticenţi faţă de filmul Roswell. Concluzia celor două emisiuni a fost că fenomenul OZN este real şi incitant, dar filmul Roswell conţine toate elementele unui fals. Din păcate, din emisiuni au lipsit operatori de film (care au lucrat cu camere de 16 mm). Părerea acestora ar fi fost foarte importantă. Cele două emisiuni, conform sondajelor de opinie, au avut o audienţă fără precedent, fapt ce va determina TVR să iniţieze şi alte dezbateri vizând tematica OZN.

MAREA BRITANIE

Londra, 29 august (Rompres) - Telespectatorii britanici au putut urmări primele secvenţe ale unui controversat cadavru umanoid, prezentat drept extraterestrul al cărui obiect zburător s-a prăbuşit în 1947 într-un deşert din Statele Unite, transmite Reuter.

"Nu-i o păcăleală, totul este adevărat 100%", a spus Santilli, infirmând ideea unor efecte speciale sau a unei montări.

"O mulţime de prostii" - a venit verdictul dat de publicaţia Daily Telegraph, care a adăugat: "oamenii vor să creadă în farfurii zburătoare însă... dacă îţi deschizi prea mult mintea, îţi poate cădea creierul". Ziarele serioase, însă, au refuzat să se pronunţe asupra unei posibile păcăleli estivale. Totodată, şi anumiţi cercetători s-au dat la o parte de la îndepărtarea pe faţă a unui fenomen imposibil.

"Sunt absolut convins că o farfurie zburătoare a căzut lângă Roswell. Ne ocupăm de cea mai mare poveste a mileniului: vizitarea Pământului de extratereştri şi ascunderea reuşită a celor mai bune date, a corpurilor şi resturilor", conform lui Stanton Friedman, specialist american în fizica nucleară, care a cercetat incidentul timp de decenii.

Cercetătorii fenomenului OZN pretindeau demult că incidentul va rămâne ascuns iar "show"-ul prezentat la televiziune nu îndepărtează această teorie. El nu a oferit nici o dovadă concludentă dacă "ceva", avion, balon sau farfurie zburătoare - ar fi căzut sau dacă fiinţa era făcută de om, era extraterestră sau un ciudat rezultat al testelor ultrasecrete. Aşa că misterul planează în continuare...

ITALIA

Emisiunea prezentată de postul italian RAI UNO a început cu prezentarea declaraţiilor unor martori ai incidentului Roswell.

Mauricio Baima:

* Barnett, numele operatorului, este fals * Este straniu că materialul filmat nu i-a interesat pe cei din armată * Potrivit unor surse destul de dubioase, în timpul lui Truman ar fi fost capturaţi extratereştri iar guvernului SUA i s-au dat informaţii atât despreplaneta lor, cât şi despre tehnologia de funcţionare a unui OZN * Un cristal hexagonal ar fi prezentat imagini de pe planeta lor * Ar exista şi un acord secret potrivit căruia extratereştrii ar avea dreptul de folosinţă asupra unei baze militare din Nevada * Potrivit acestor surse,extratereştrii ar avea o înălţime de 1 - 1,5 m, au ochii mari, un creier mai complex, pielea elastică şi dură * Ei iubesc muzica tibetană (?!) * Mărturia ziaristului italian a fost neconcludentă şi plină de contradicţii.

Pierluigi Baiama Bolloni, medic legist

* Nu se poate face o caracterizare * Sunt prezente elemente din regnul animal dar şi trăsături specifice unor grave maladii umane (de exemplu hexadotilia) * Ca medic legist, nu crede că autopsia a fost făcută de un anatomo-patolog pe o masă de disecţie, ci de un chirurg nespecialist, pe o masă de operaţie * Rana de pe gambă ar fi putut provoca moartea prin embolie * S-a observat şi o maladie intercraniană, o posibilă cauză a morţii * El consideră că mărturiile nu sunt concludente * Totuşi, consideră că acest caz ţine mai degrabă de parapsihologie decât de medicină.

Roberto Pinotti:

* Povestea că guvernul SUA şi în particular NATO ar dispune de extratereştri congelaţi şi de un OZN i se pare greu de crezut * Cum ar putea fi ţinut în frâu un asemenea secret faţă de ceilalţi aliaţi din NATO? * Nu este convins de autenticitatea filmului * Filmul i se pare prost realizat şi nu pare a fi făcut de un operator profesionist al armatei * Materialul pare să fie conceput pentru a provoca repulsie faţă de extratereştri şi să denigreze fenomenul OZN * Cert este că OZN-urile există, dar cazul Roswell nu poate fi încadrat cu certitudine în această categorie.

Concluzia italienilor este că filmul **"ar putea fi o elaborare pe computer"**.

❑

REACȚII ÎN ROMÂNIA

Imediat după prezentarea la Cluj a filmului Roswell, publicațiile de mare tiraj au prezentat subiectul drept senzațional, neîncercând nici măcar să pună o minimă îndoială privind autenticitatea filmului. Mai mult, s-au strecurat și erori crase privind incidentul Roswell. Astfel, în „Evenimentul zilei" se preciza că, în 1947, cadavrele extratereștrilor au fost recuperate și cercetate de NASA. Ori, în acea perioadă, NASA nici nu exista! Au fost publicate în diferite periodice citate ample, necomentate, din M. Hessemann, cel care nu pune nici o clipă la îndoială veridicitatea filmului.

În desele întâlniri ale publicului românesc cu ufologii români, aceștia din urmă s-au arătat prudenți și sceptici, marea majoritate considerând că filmul autopsiei este o mare cacealma. Doar puțini cercetători OZN din România și-au exprimat o opinie favorabilă în legătură cu autenticitatea filmului.

Apariția în traducere românească a cărții lui Jacques Vallée, „Contact cu extratereștrii", în care se analizează critic incidentul Roswell, a mai domolit entuziasmul acelora care cred că tot ce zboară este... OZN.

Cercetătorii revistei „RUFOR" au prezentat în public ideea că filmul Roswell dorește să fie o formă de intoxicare, menită să compromită cercetarea serioasă a fenomenului OZN. ❑

REACȚII ÎN STRĂINĂTATE

„UFO Magazin" din Marea Britanie exprimă mari rezerve față de autenticitatea filmului.

* * *

CISU (Centrul Italian de Studii Ufologice) pune pe tapet o problemă interesantă. Dacă filmul lui Santilli este autentic, atunci pelicula aparține Armatei SUA. În acest caz, US Army este singura proprietară a drepturilor de comercializare. Dacă, din contră, Armata SUA nu este proprietara filmului, atunci este vorba de un fals și vânzarea filmului ca ceva autentic este o escrocherie.

* * *

În revista spaniolă „Ana Cera", Javiez Sierra prezintă puncte de vedere critice, menționând proasta calitate a filmului, lipsa unor măsuri elementare de igienă în timpul autopsiei și, totodată, apariția peliculei în momentul unei anchete oficiale în legătură cu incidentul Roswell.

* * *

Tot în Spania, magazinul „Mas Alla" își prezintă opinia sceptică, menționând faptul că filmul pare a fi făcut de un amator. „Mas Alla" pare neliniștită de rumoarea provocată de film în multe țări și de faptul că Ray Santilli a negociat contracte fabuloase cu numeroase posturi de televiziune.

* * *

Răspunzând unor întrebări adresate de revista franceză „Phénoména", cunoscutul ufolog american Jacques Vallée a declarat: „Filmul în chestiune este un fals monstruos. Un producător italian mi-a spus (după ce am refuzat să fiu intervievat pentru un documentar care menționa autopsia) că el a plătit pentru secvențele din film 35.000 de dolari. Operațiunea a fost bine montată."

* * *

Asociația CAUS (Cetățenii contra Secretului OZN) din SUA menționează categoric: „Filmul este evident o farsă. Omul care controlează imaginile, Ray Santilli, nu a fost cooperant când a fost vorba să răspundă la întrebări, fiind mai mult interesat să-și vândă filmul."

* * *

CISU din Italia a remis pe Internet fotografii de pe film cu mențiunea: „Un manipulator mercantil, Ray Santilli, a decis să exploateze credulitatea publicului".

* * *

Publicația conservatoare „Science et Vie" s-a folosit de filmul Roswell pentru a discredita întregul fenomen OZN. La fel au procedat, ridiculizând fenomenologia OZN, și alte publicații conservatoare de știință.

* * *

La un congres de ufologie din Debrețin (Ungaria), Hargitay Károly a afirmat nici mai mult, nici mai puțin, că filmul Roswell este dovada clară că extratereștrii provin din... dinozauri. Pe de altă parte, la același Congres, Tarcali Gabor (președintele HUFON) s-a arătat mai mult decât sceptic în legătură cu autenticitatea filmului. ❑

O COINCIDENȚĂ CIUDATĂ

A fost relevată pentru prima dată de colegii noștri de la „UFO Magazin" și prezintă avantajul că poate fi verificată. Cei ce au văzut filmul știu că atunci când s-a văzut pentru prima dată pendula de perete, ora indicată era nici mai mult, nici mai puțin decât 10.10 ori, curios, atunci când ceasurile, orloagele, pendulele sunt fotografiate pentru publicitate, din rațiuni estetice sunt fixate la ora 10.10, așa cum se poate constata în fotografia de mai jos, pe care am extras-o dintr-o oarecare publicitate.

Coincidența este problematică și ne face să ne gândim la faptul că cameramanul, obișnuit mai mult cu tehnica de publicitate decât cu cea de reportaj, s-a lăsat condus de un fel de reflex condiționat. Însă această sugestie vine doar de la noi și poate fi vorba de o pură coincidență!

❑

În premieră est-europeană, la Cluj, ufologul german Michael Hessemann a prezentat filmul presupusei autopsii

Luni, 25 septembrie, acest film de senzaţie a fost prezentat pentru întâia oară în Europa de Est de către cercetătorul german Michael Hessemann. El a sosit la Cluj la iniţiativa redactorului de televiziune Cristian Mureşan şi a cercetătorului dr. Adrian Pătruţ.

FAPTELE VĂZUTE DE M. HESSEMANN

În iulie 1947 la Roswell s-a prăbuşit un OZN. Armata americană, sosită la faţa locului, a blocat zona. Din OZN se auzeau strigăte disperate. Cu chiu, cu vai, militarii forţează uşa navei extraterestre. Ocupanţii urlă şi mai tare. Erau mici de statură, cu capul mare şi neted, urechi mici. Fiecare strângea la piept o cutie metalică. Nevrând să le cedeze, militarii au trecut la fapte: unul a fost plesnit în cap cu patul armei. Ceilalţi trei ocupanţi au fost legaţi fedeleş. Nava a fost transportată la celebrul Hangar 18 iar extratereştrii la o destinaţie necunoscută.

Aici se rupe firul evenimentelor.

La trei săptămâni, un operator al forţelor armate este chemat să filmeze disecţia extratereştrilor. Este îmbrăcat într-un costum steril, motiv pentru care - pretinde el - n-a reuşit să focalizeze anumite secvenţe cu camera de 16 mm. Imaginile prezintă un omuleţ de circa 1,5 metri înălţime, cu capul mare, câte 6 (şase) degete la mâini şi la picioare, cu o rană imensă pe coapsa dreaptă. Medicii îl disecă fără cruţare, scoţându-i organele. Burta entităţii este umflată. Sursele spun că din cauza stadiului avansat de descompunere.

Era a doua disecţie, după informaţiile lui M. Hessemann. Acum medicii ştiu cum să scoată stratul protector de pe retină şi cum să scalpeze extraterestrul cu un fierăstrău imens.

Operatorul a reţinut câteva role de peliculă mai puţin reuşite pentru re-prelucrare. Timpul trecea şi nimeni nu cerea rolele, chiar după repetate apeluri la Pentagon. Aşa încât filmul original a rămas la operator.

În 1994, Ray Santili strângea documentele despre rock-and-rollul anilor 50. Astfel a ajuns la operatorul cu pricina. Acesta văzând că Santili plăteşte din greu pentru pelicula din această perioadă, i-a vândut şi filmul despre extratereştrii de la Roswell. Aşa a început isteria...

Contactată, firma Kodak intră în derută, afirmând că nu reuşeşte să stabilească anul de fabricaţie al peliculei, în ciuda codului aplicat pe imaginea ei. Kodak afirmă că pelicula putea fi din 1947 sau 1967.

Biroul Federal de Investigaţii (FBI) afirmă cu certitudine că pelicula e dinainte de 1950 şi trebuia expusă în maximum 2 ani.

Stan Winston, producătorul efectelor speciale din "Jurrasic Park", afirmă că el nu ar putea face un asemena trucaj.

Mai mulţi chirurgi afirmă la rândul lor că entitatea disecată nu este o fiinţă umană, nici chiar mutantă. □

FILMUL ROSWELL SAU EFECTUL DE ÎNCEŢOŞARE

Opinia revistei RUFOR

Aşa cum era de aşteptat, filmul despre o presupusă disecţie a unui extraterestru a declanşat în rândul opiniei publice un interes ieşit din comun. Zeci de posturi de televiziune au preluat filmul şi au organizat dezbateri deosebit de animate. Televiziunea Română, la rândul său, a prezentat filmul în două emisiuni la ore de maximă audienţă, fapt fără precedent în istoria sa.

În ultimele două luni am avut prilejul să vizionăm filmul la mai multe reuniuni naţionale şi internaţionale şi am putut auzi **mai multe variante** în legătură cu incidentul Roswell. Până în prezent am auzit vreo **6-7 variante**, unele de-a dreptul năstruşnice. Unii vorbesc de două incidente (prăbuşiri la date diferite), alţii de o ciocnire a două OZN-uri ieşite din hiperspaţiu iar alţii de supravieţuirea unor ozenauţi, care au încheiat un pact cu guvernul american. Din noianul de informaţii mai mult sau mai puţin credibile există un singur lucru cert: **la Roswell, în 1947, ceva s-a prăbuşit, ceva care a alertat într-o extrem de mare măsură oficialităţile militare americane.** Este demn de reţinut că prima declaraţie oficială a fost că, într-adevăr, a fost capturat un disc zburător. La 24 de ore după această primădeclaraţie, **militarii au inventat ştirea stupidă cu balonul meteorologic**. Existenţa unor martori oculari cu privire la prăbuşire vine tot în favoarea ipotezei că atunci s-a petrecut ceva inedit. **Dacă a fost sau nu un OZN veritabil, rămâne o enigmă.** Unii cercetători presupun că obiectul a fost un aparat de zbor secret, testat la poligonul White Sand.

Iată că, la 48 de ani de la incidentul Roswell, a apărut în circumstanțe destul de dubioase filmul cu autopsia. Potrivit lui Ray Santilli, cineastul britanic care a difuzat filmul, acesta a fost obținut de la un operator militar profesionist. Santilli dorea să achiziționeze pelicula despre epoca de aur a rock-ului. Operatorul, văzând că britanicul plătește în bani gheață, i-a oferit și rolele cu autopsia. Deci, **singurul martor direct, de prima mână, este însuși operatorul**, care a povestit istoria filmării: a fost chemat de urgență pentru a filma disecția (autopsia) iar anumite role mai slabe calitativ au rămas la el pentru "retehnologizare". Deși, ulterior, a telefonat de mai multe ori la Pentagon, aceștia, uituci, nu au recuperat aceste role. Potrivit operatorului, aceasta e cauza pentru care au putut fi păstrate la el.

Ce putem vedea în film? O sală mai degrabă de chirurgie decât de disecție, doi medici în interior, iar al treilea după un paravan de sticlă. Medicii sunt îmbrăcați în echipamente de protecție. Timp de circa 18 minute sunt prezentate secvențele disecției. **Prim-planurile cu organele interne sunt estompate**. Operatorul a declarat că nu a reușit să focalizeze imaginile deoarece avea pe mâini mănuși de cauciuc. Atunci oare cum a reușit să schimbe rolele de film? - ne întrebăm noi.

Deși, potrivit martorului, care recunoaște proasta calitate a filmului și faptul că sunt secvențe disparate, **filmul în sine este extrem de fluent**. Mai mult decât atât, **anumite prim-planuri nesemnificative sunt extrem de clare**, fapt ce vine în contradicție cu ipoteza imposibilității de focalizare, mai ales că potrivit relatărilor, cel care a filmat era un operator profesionist! În altă ordine de idei, ne întrebăm cum **un asemenea eveniment important în istoria umanității nu a fost imortalizat pe peliculă color și sonoră.**

Nici firma Kodak nu a putut da un răspuns tranșant. Părerea celor de la Kodak sună în felul următor: **pelicula putea fi din 1927, 1947 sau... 1967**, având în vedere că seria de înregistrare a peliculei se repetă la fiecare 20 de ani.

Un alt element tehnic care ne dă de gândit: **deși pelicula care a stat aproape o jumătate de secol în condiții de nearhivare "arată" extrem de bine**, nu se văd irizații sau granulații care, de obicei, afectează peliculele după ani lungi de păstrare. În acest context, **filmul pare a fi ieșit doar de câteva luni din mâinile operatorului.**

În ceea ce privește disecția în sine, **pare mai degrabă barbară**. Părerea unanimă a medicilor care au vizionat filmul este că **autopsia a fost făcută de nespecialiști**. Tot potrivit medicilor, **nu se respectă majoritatea prevederilor uzuale de procedură în cazul unei disecții.** Oare Armata SUA n-a avut specialiști?

Un ultim element contradictoriu: **stupiditatea celor din Pentagon.** Cum este posibil ca un film ultrasecret să fie pur și simplu uitat la un operator? Această ciudată amnezie a celor din Pentagon nu este deloc tipică militarilor sau serviciilor secrete. Această "scamă" aruncă o serie de dubii la adresa veridicității filmului.

Ce spun ufologii? Majoritatea cercetătorilor din domeniul OZN consideră filmul drept un fals penibil. O mică minoritate consideră filmul ca ceva real și îl prezintă drept dovada supremă în favoarea OZN-urilor mecaniciste (roți și piulițe), care cutreieră prin Univers de mii de ani. Tot această minoritate ufologică știe să-și vândă bine marfa și să cutreiere lumea ținând prelegeri și expozeuri. De fapt, nu vor altceva decât să-și vadă conformate propriile lor ipoteze.

Și opinia publică este divizată, contrar părerilormajorității ufologilor, **oamenii înclină să creadă în autenticitatea filmului.** Oamenii vor să creadă acele scenarii mai mult decât fanteziste, potrivit cărora extratereștrii sunt în legătură cu oficialitățile, le acordă secrete, se simt pe pământ bine-merci și adoră înghețata de căpșuni. Cu toate că aceste zvonuri au fost infirmate de cercetători serioși, **intoxicația informațională** pusă la cale, mai mult ca sigur de către oficialități, **vine nunumai să discrediteze fenomenul OZN, dar dorește să mascheze adevăratele preocupări ale autorităților militare în acest domeniu.**

Și noi înclinăm să credem că filmul este un fals. Deși este extrem de tentantă ideea că filmul este real, bunul simț ne împiedică să cădem și noi pradă unei posibile campanii subtile de intoxicare.

Așa cum am arătat, însele datele contradictorii în legătură cu incidentul și lipsa unor martori direcți pun disecția sub semnul întrebării. Cert este că filmul s-a vândut televiziunilor ca pâinea caldă iar casetele difuzate pe piață costă între 28 și 50 de dolari. **Deci, cei care au drepturile de autor și de difuzare au făcut o afacere strașnică.** Se pare că însuși Ray Santilli este un intermediar, așa cum a declarat chiar el televiziunii franceze.

Despre inadvertențele tehnice am vorbit mai sus. Filmul în sine, prin contradicțiile vădite, tinde tot spre ipoteza de fals.

De obicei, **pretinsele cazuri senzaționale scoase de sub secret s-au dovedit falsuri și făcând parte din intoxicarea cercetătorilor OZN și a opiniei publice. Acest efect de încețoșare, menit să ascundă adevărul gol-goluț asupra unui caz OZN, se pare că a fost aplicat și în cazul Roswell. Din acest considerent nu ni se pare exclusă nici ipoteza ca filmul disecției să provină tocmai din... laboratoarele Pentagonului.** De ce? Pentru această întrebare există mai multe răspunsuri posibile: **ori se încearcă o sondare a opiniei publice, urmărind reacția lor vizavi de un posibil contact cu o inteligență extraterestră, ori poate fi vorba de o dirijare într-o anumită direcție a opiniei publice** (abandonarea realității sociale, crearea unor culte dogmatice etc.).

Așa cum am mai amintit, nu este exclusă nici pura dorință de a câștiga bani mulți (chiar foarte mulți), profitându-se de apetitul opiniei publice și al mass-mediei față de fenomenul OZN.

Ultimul răspuns ar fi însăși discreditarea cercetării ufologice civile. Odată falsul dovedit, cercetarea ufologică (serioasă) va fi pusă la zid iar martorii întâlnirilor apropiate vor fi reticenți în a-și relata întâmplările. Iar **știința oficială va hohoti de râs, îndepărtând oamenii de știință, care ar încerca să se ocupe serios de fenomenul OZN.**

Aceasta este părerea noastră, deosebit de sceptică, în ceea ce privește autenticitatea filmului disecției. Și am adus câteva argumente în favoarea acestei păreri. **Dar ce implicații sociale va avea dacă noi greșim și, într-adevăr, filmul redă disecția unui extraterestru? Dar credem că, datorită efectului de încețoșare, nu vom putea găsi niciodată un răspuns pro sau contra.** □

Supliment al revistei RUFOR
Editat de S.C. EDIPRES TIPO SRL Tg. Mureș
Str. Gh. Doja, nr. 36, et. II
tel. 065-16.70.33, 16.72.61; fax: 065-16.45.21
Președinte Pop T. Simion
Ediție realizată de Peter Leb și Tibor Reman
Tehnoredactare Tibor Reman
Culegere și corectură Carmen Nistor
ISSN 1222 - 4391

Aducem mulțumirile noastre pentru informațiile și documentațiile furnizate:
Franța: Renaud Marhic (SOS OVNI)
Germania: Michael Hesseman (Magazin 2000)
Ungaria: Gábor Tarcali (HUFON)
România: Sorin Barbu (RUFOR), Lucian Băbeanu (TVR), Csaba Borbáth (RUFOR), Mihai Danciu (RUFOR), Laura Greabu (24 ore mureșene), Adriana Macsut (RUFOR)

DOSAR SPECIAL
RUFOR